

Posudek oponenta na rigorózní práci Mgr. Jiřího Králíka

na téma

„Zkrácené přípravné řízení a zjednodušené řízení

před samosoudcem“

Autor si zvolil za téma rigorózní práce problematiku aktuální, v literatuře již částečně časopisecky zpracovanou zejména autory z řad právníků působících v praxi. Údaje ze statistik státního zastupitelství přitom zcela zjevně ukazují, že tento institut, který byl nově upraven novelou trestního řádu v roce 2001 (zákon č. 265/2001 Sb.), našel uplatnění v praxi a je hojně využíván. Proto také věcný záměr trestního řádu zachovává dosavadní úprava podmínek zkráceného přípravného řízení s tím, že bude vázáno na kategorii přečinů.

Předkládaná práce, která čítá 95 stran samotného textu, je komplexním zpracováním problematiky. Není však jen prací popisnou, autor zmiňuje řadu problémů, které vyvstaly při aplikaci příslušných ustanovení trestního řádu v praxi, a zmiňuje jejich možná řešení, která lze nalézt v literatuře, popř. nabízí řešení vlastní.

Rigorozant rozdělil práci vedle úvodu a závěru do 5 kapitol, které jsou dále členěny. Struktura práce je logická a přehledná. Po úvodu, který je nastíněním tématu práce, následuje pojednání stručný historický vývoj. Ve druhé kapitole uchazeč soustřeďuje pozornost na zkrácené přípravné řízení, ve třetí na zjednodušené řízení před samosoudcem. Samostatná kapitola je věnována úvahám *de lege ferenda*. Završením práce je komparace se zahraniční právní úpravou. Tato část je skutečně jen stručnou informací, s opravdovou komparací nemá příliš společného. Závěr práce je obecnější úvahou nad instituty, které mají zrychlit trestní řízení.

Mám takový pocit, že jednostranné zdůrazňování zásady rychlosti je mnohdy jen zástěrkou. Referenční hledisko je totiž jiné. Stává se jím ekonomika řízení (ve smyslu finančních úspor). Tento trend považuji za mírně řečeno nebezpečný. Budeme-li vycházet ze statistických údajů, uvidíme jakým směrem se naše trestní řízení posouvá. Stále větší část věcí je konečným způsobem vyřízena v přípravném řízení. Věci, které se dostanou před soud, jsou vyřizovány trestními příkazy, zjednodušeným řízením před soudem či formou odklonů.

Procento věcí (resp. obviněných), u nichž se koná řádné hlavní líčení je opovážlivě nízké. Např. prof. Novotný uvádí, že jen 25 % obviněných je sankcionováno v rámci řádného řízení (Novotný, O. *Je naše trestní právo procesní v krizi?* Trestní právo, 2006, č. 7-8, s. 28 – 31).

Názory autora prezentované v práci odpovídají dostupné literatuře a judikatuře, kterou správně a v potřebném rozsahu cituje, přitom prokázal hlubší znalost problematiky. Stylisticky je práce na dobré úrovni. Práce netrpí závažnějšími ani četnějšími nedostatky jazykovými či písařskými (srov. např. text poznámky pod čarou č. 8 na str. 10).

Předložená rigorózní práce podle mého názoru splňuje všechny požadavky kladené na práce tohoto druhu a je bezpochyby způsobilým podkladem pro ústní obhajobu, v rámci níž by se rigorozant mohl vyjádřit obecněji k tendenci zavádět zkrácené formy do trestního řízení a konkrétněji k podobě zkráceného přípravného řízení (a zjednodušeného řízení před soudem) ve věcném záměru nového trestního řádu.

V Praze dne 10. listopadu 2009

JUDr. et Bc. Tomáš Gřivna, Ph.D.